

**ІНСТРУКЦІЯ
З ОХОРОНИ ПРАЦІ № 36
ДЛЯ ТОКАРЯ**

1. Загальні положення

- 1.1. Дія Інструкції поширюється на всі підрозділи підприємства.
- 1.2. Інструкція розроблена на основі ДНАОП 0.00-8.03-93 "Порядок опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві", ДНАОП 0.00-4.15-98 "Положення про розробку інструкцій з охорони праці", ДНАОП 0.00-4.12-99 "Типове положення про навчання з питань охорони праці".
- 1.3. Робочим місцем токаря є токарний верстат, біля якого він перебуває на протязі всієї робочої зміни.
- 1.4. На робочому місці повинен бути набір різців, підкладок під них, планшайба, люнети, обертаючий центр, набір напилків, повідкові патрони та інше.
- 1.5. Біля кожного верстата повинна бути вивішена інструкція з безпечної його експлуатації та таблиця із зазначенням особи, яка відповідає за його експлуатацію.
- 1.6. На кожному робочому місці біля верстата на підлозі повинні бути дерев'яні трапи на всю довжину робочої зони і ширину не менше 0,6 м від частин верстата, що виступають.
- 1.7. За даною інструкцією токар інструктується перед початком роботи на підприємстві (перший інструктаж), а потім через кожні 6 місяців (повторний інструктаж). Результат інструктажу заноситься в "Журнал реєстрації інструктажів з питань охорони праці"; в журналі після проходження інструктажу повинен бути підпис особи, яка інструктує, і токаря.
- 1.8. Власник повинен застрахувати токаря від нещасних випадків та професійних захворювань. В разі пошкодження здоров'я токаря з вини власника, він (токар) має право на відшкодування заподіяної йому шкоди.
- 1.9. За невиконання даної інструкції токар несе дисциплінарну, матеріальну, адміністративну та кримінальну відповідальність.
- 1.10. До самостійної роботи токарем допускаються особи, які мають відповідну кваліфікацію, пройшли вступний інструктаж з охорони праці та інструктаж на робочому місці.
- 1.11. Токар повинен:
 - виконувати правила внутрішнього трудового розпорядку;
 - виконувати тільки ту роботу, яку доручив керівник та за якою він проінструктований;
 - користуватись спецодягом та засобами індивідуального захисту;
 - утримувати в чистоті та порядку робоче місце;
 - не захаращувати проходи;
 - не допускати на робоче місце сторонніх осіб;
 - пам'ятати про особисту відповідальність за виконання правил охорони праці та за безпеку товаришів по роботі.
- 1.12. Головні небезпечні та шкідливі фактори, які діють на токаря:
 - ураження електроstromом;
 - дія на шкіру мастила, охолоджуючих рідин;

- протяги;
- стружка, частини, які відкололися від деталі, що обробляється;
- несправність управління верстатом;
- обертові частини верстатів і деталі, що обробляються;
- різальний інструмент;
- підвищений рівень шуму.

1.13. Токар забезпечується спецодягом:

- костюм високозно-лавсановий;
- черевики кожані;
- окуляри захисні.

1.14. Робоче місце токаря повинно мати достатнє освітлення, в тому числі і місцеве.

1.15. На робочому місці токаря не повинно бути протягів.

1.16. Пускові пристрої, електродвигуни, а також металеве обладнання, яке може опинитись під напругою, повинні бути заземленими.

1.17. Пускові ящики електродвигунів повинні мати блокировку, яка дозволяє відкривати ящик тільки після виключення рубильника.

1.18. Пускові кнопки повинні бути заглиблені, що виключає самовільне вмикання при випадковому дотику.

1.19. Для запобігання шкірних захворювань при користуванні охолоджуючими рідинами (емульсії, масла та інше) необхідно перед початком роботи змастити руки спеціальними пастами.

1.20. Матеріали до верстатів можуть подаватись механічними візками (автокари, автонавантажувачі та інше).

1.21. Прутковий матеріал, що подається до верстата для обробки, не повинен мати кривизни.

2. Вимоги безпеки перед початком роботи

2.1. Одягти спецодяг, застібнутися, заправити одяг так, щоб не було звисаючих кінців, одягти головний убір.

2.2. Підготувати верстат для роботи.

2.3. Перевірити наявність, справність інструменту і розкласти його в порядку, зручному для роботи.

2.4. Відрегулювати освітлення так, щоб робоча зона була достатньо освітлена, а світло не засліплювало очі.

2.5. Перевірити верстат на холостому ході:

2.5.1. Справність органів керування (механізмів головного руху, подачі, пуску, зупинки та інше).

2.5.2. Справність системи змащення і охолодження.

2.5.3. Справність фіксації важелів включення і переключення (впевнитись, що можливість самовільного переключення з холостого ходу на робочий виключена).

2.5.4. Відсутність слабини в рухомих частинах верстата, особливо в шпинделі, подовжніх і попечничих положках супорта.

2.6. Перевірити справність та наявність усіх огорожень і пристроїв, надійність закріплення різального інструменту.

2.7. При виявленні несправностей інструменту, обладнання верстата, не приступаючи до роботи, необхідно повідомити про це керівника робіт.

2.8. Перевірка справності обладнання, інструменту, захисних пристроїв, захисного заземлення, огороження проводиться візуально.

3. Вимоги безпеки під час виконання роботи

3.1. Вимоги безпеки при обробці різанням повинні бути викладені в технологічних документах і виконуватися протягом всього технологічного процесу.

3.2. Використовувати інструмент та пристосування тільки за призначенням.

3.3. Під час установки (нагвинчування) патрона чи планшайби на шпиндель необхідно підкладати під них на верстат дерев'яні прокладки з виїмкою по формі патрона (планшайби); нагвинчувати тільки вручну.

3.4. Згинчування патрона (планшайби) ударами кулачків об підставку допускається тільки при ручному обертанні патрона.

3.5. У разі обробки деталей довжиною, яка дорівнює 12 діаметрам і більше, а також під час швидкісного і силового різання деталей довжиною, яка дорівнює 8 діаметрам і більше, необхідно застосувати додаткові опори (люнети).

3.6. Надійно та жорстко закріпляти деталі в патроні верстата. Після закріплення деталі вийняти з патрона торцевий ключ. Не допускати, щоб кулачки виступали за бокову поверхню патрона. Якщо кулачки виступають, необхідно замінити патрон або встановити спеціальні захисні пристосування.

3.7. У разі наявності на верстаті гіdraulічних, пневматичних або електромагнітних пристроїв для закріплення деталей необхідно захищати від механічних пошкоджень трубки подач повітря, рідини, електроенергії.

3.8. Під час обробки заготовок в центрах необхідно застосовувати безпечні хомути або повідкові патрони.

3.9. Під час закріплення заготовок в центрах:

- протерти та змастити центральні отвори;
- застосовувати токарні центри, які відповідають розмірам отворів;
- не допускати упору центра в дно центрального отвору заготовки;
- не затягувати туге задній центр;
- надійно закріпляти задню бабку;
- надійно закріпляти заготовку в хомутах, щоб вона не прокручувалася в процесі обробки.

3.10. Під час обробки пруткового матеріалу виступаючий з шпинделя кінець прута необхідно захищати по всій довжині. Довжина прута повинна відповідати паспортним даним верстата.

3.11. Під час швидкісній обробки забороняється працювати з нерухомим центром.

3.12. Під час перевірки правильності установки заготовки в патроні необхідно користуватися шматком крейди.

3.13. Під час обробки металів, котрі дають стружку, не допускати намотування її на заготовку, що обробляється, інструмент, патрон; в цих випадках користуються спеціальними різцями. Скидати стружку необхідно від себе і в бік від патрона.

3.14. Поверхню заготовки, що обробляється, необхідно розміщувати ближче до патрона.

3.15. Для захисту очей від стружки та бризок охолоджувальної рідини необхідно користуватися захисним екраном або окулярами.

3.16. Виліт різця при закріпленні його в різцеутримувачі не повинен перебільшувати 1,5 висоти його утримувача. Кріпити різець необхідно не менше, ніж двома болтами різцеутримувача.

3.17. Під час центрування деталей на верстаті та їх вимірюванні, а також при виконанні операцій по шліфуванню наждаком, зачищенню або відпиловуванню - різець необхідно відводити від патрона на безпечну відстань.

3.18. У разі вібрації верстата його необхідно зупинити та ліквідувати причини вібрації (zmінити режим обробки, перевірити правильність закріплення деталі та ін.).

3.19. Підводити різець до деталі, що обробляється, необхідно обережно і тільки під час роботи верстата, а відводити до зупинки верстата.

3.20. У разі підрізки торців обробку необхідно починати від центру, при цьому різець повинен бути встановлений по осіх центрів.

3.21. Різці з напаяними пластинами з твердих сплавів необхідно ретельно контролювати; забороняється користуватися різцями, пластини котрих мають тріщини або ознаки відриву від тіла різця.

3.22. Не можна допускати нагромадження стружки біля верстата під час роботи.

3.23. Токар повинен зупинити верстат та вимкнути електродвигун:

- у разі виявлення несправностей пристройів та електродвигуна;

- під час огляду, чистки, змащування верстата;

- під час встановлення та зняття тяжких заготовок;

- під час вимірювання деталей, що оброблюються, якщо нема спеціальних пристройів для вимірювання на ходу.

3.24. Під час кожного включення верстата необхідно впевнитись, що пуск верстата ні кому не загрожує.

3.25. Забороняється:

- чистити та змащувати частини верстата під час його роботи;

- встановлювати заготовки під час роботи верстата;

- ремонтувати верстат та його механізми, а також підкручувати болти та гайки під час його роботи;

- гальмувати обертаючі частини верстата рукою;

- під час роботи верстата подавати рукою в шпиндель прут, що обробляється;

- користуватися напилком та іншими інструментами без дерев'яних ручок;

- видаляти стружку з верстата рукою;

- допускати прибиральніцю проводити прибирання під час роботи верстата;

- допускати до верстата осіб, котрі не мають до нього відношення.

3.26. Готові заготовки і деталі необхідно складувати на спеціальних стелажах, не захаращувати робоче місце і підходи до нього.

4. Вимоги безпеки після закінчення роботи

4.1. Зупинити верстат, вимкнути електродвигун.

4.2. Упорядкувати робоче місце:

4.2.1. Прибрати стружку з верстата.

4.2.2. Різці, вимірювальні пристосування та інструменти скласти у спеціально відведене місце.

4.2.3. Прибрати з верстата готові деталі, заготовки.

4.3. Змасстити верстат після його виключення.

4.4. Зняти спецодяг, вимити обличчя, руки з милом, при можливості прийняти душ.

4.5. Не дозволяється мити руки гасом, бензином, витирати їх брудним ганчір'ям.

4.6. Повідомити керівника робіт про всі недоліки, які мали місце під час роботи.

5. Вимоги безпеки в аварійних ситуаціях

5.1. При роботі на токарному верстаті можуть бути: виридання деталі з патрона (планшайби), центрів, поломки різців, виридання різців з різцеутримувачів та інше.

5.2. У разі виникнення аварії або ситуації, що можуть привести до аварії, нещасного випадку, необхідно негайно зупинити верстат, відключивши його від електромережі, повідомити про те, що сталося, керівника робіт; не допускати сторонніх осіб в небезпечну зону.

5.3. Якщо є потерпілі, надати їм першу медичну допомогу; а в разі потреби викликати швидку медичну допомогу.

5.3.1 .Надання першої допомоги при ураженні електричним струмом.

При ураженні електричним струмом необхідно негайно звільнити потерпілого від дії електричного струму, відключивши електроустановку від джерела живлення, а при неможливості відключення - відтягнути його від струмоведучих частин за одяг або застосувавши підручний ізоляційний матеріал.

При відсутності у потерпілого дихання і пульсу необхідно робити йому штучне дихання і не-

прямий (зовнішній) масаж серця, звернувши увагу на зіниці. Розширені зіниці свідчать про різке погрішення кровообігу мозку. При такому стані оживлення починати необхідно негайно, після чого викликати швидку медичну допомогу.

5.3.2. Перша допомога при пораненні.

Для надання першої допомоги при пораненні необхідно розкрити індивідуальний пакет, накласти стерильний перев'язочний матеріал, що міститься у ньому, на рану і зав'язати її бинтом.

Якщо індивідуального пакету якимсь чином не буде, то для перев'язки необхідно використати чисту носову хустинку, чисту полотняну ганчірку і т. ін. На те місце ганчірки, що приходить безпосередньо на рану, бажано накапати декілька крапель настойки йоду, щоб одержати пляму розміром більше рані, а після цього накласти ганчірку на рану. Особливо важливо застосовувати настойку йоду зазначеним чином при забруднених ранах.

5.3.3. Перша допомога при переломах, вивихах, ударах.

При переломах і вивихах кінцівок необхідно пошкоджену кінцівку укріпити шиною, фанерною пластинкою, палицею, картоном або іншим подібним предметом. Пошкоджену руку можна також підвісити за допомогою перев'язки або хустки до шиї і прибинтувати до тулуба.

При переломі черепа (несвідомий стан після удару голови, кровотеча з вух або роту) необхідно прикладти до голови холодний предмет (грілку з льодом або снігом, чи холодною водою) або зробити холодну примочку.

При підозріванні перелому хребта необхідно потерпілого покласти на дошку, не підіймаючи його, чи повернути потерпілого на живіт обличчям униз, наглядаючи при цьому, щоб тулуб не перегинався, з метою уникнення ушкодження спинного мозку.

При переломі ребер, ознакою якого є біль при диханні, кашлю, чханні, рухах необхідно того забинтувати груди чи стягнути їх рушником під час видиху.

5.3.4. Перша допомога при опіках кислотами і лугами.

У разі попадання кислоти або лугу на шкіру необхідно ретельно промити місце ураження водою на протязі 15-20 хвилин, після цього пошкоджену кислотою поверхню обмити 5 %-ним розчином питної соди, а обпечено лугом - 3%-ним розчином борної кислоти або 3 %-ним розчином оцтової кислоти.

У разі попадання на слизову оболонку очей кислоти або лугу необхідно очі ретельно промити водою на протязі 15-20 хвилин, обмити 5 %-ним розчином питної соди (у разі попадання кислоти), а обпечено лугом - 3 %-ним розчином борної кислоти або 3 %-ним розчином оцтової кислоти.

У разі попадання на слизову оболонку очей кислоти або лугу необхідно очі ретельно промити водою на протязі 15-20 хвилин, після цього промити 2 %-ним розчином питної соди (у разі попадання кислоти), а у разі ураження очей лугом - 2 %-ним розчином борної кислоти.

При опіках порожнини рота лугом необхідно полоскати рот 3 %-ним розчином оцтової кислоти або 3 %-ним розчином борної кислоти, при опіках кислотою - 5 %-ним розчином питної соди.

У разі попадання кислоти в дихальні шляхи необхідно дихати розпиленім за допомогою пульверизатора 10 %-ним розчином питної соди, при попаданні лугу - розпиленням 3 %-ним розчином оцтової кислоти.

5.3.5. Перша допомога при теплових опіках.

При опіках вогнем, парою, гарячими предметами ні в якому разі не можна відкривати пухирі, які утворюються, та перев'язувати опіки бинтом.

При опіках першого ступеня (почервоніння) обпечено місце обробляють ватою, змоченою етиловим спиртом.

При опіках другого ступеня (пухирі) обпечено місце обробляють спиртом або 3%-ним марганцевим розчином.

При опіках третього ступеня (зруйнування шкіряної тканини) накривають рану стерильною перев'язкою та викликають лікаря.

5.3.6. Перша допомога при кровотечі.

5.3.6.1. Підняти поранену кінцівку вверх.

5.3.6.2. Рану закрити перев'язочним матеріалом (із пакета), складеним у клубочок, придавити її зверху, не торкаючись самої рани, потримати на протязі 4-5 хвилин. Якщо кровотеча зупинилася, не знімаючи накладеного матеріалу, поверх нього покласти ще одну подушечку з іншого пакета чи кусок вати і забинтувати поранене місце (з деяким натиском).

5.3.6.3. У разі сильної кровотечі, яку не можна зупинити пов'язкою, застосовується здавлювання кровоносних судин, які живлять поранену область, за допомогою згинання кінцівок в суглобах, а також пальцями, джгутом або закруткою. У разі великої кровотечі необхідно терміново викликати лікаря.

5.4. При виникненні пожежі викликати пожежну частину та приступити до гасіння підручними засобами пожежогасіння.

5.5. Виконувати всі вказівки керівника робіт по ліквідації небезпеки.

Розробив:

Провідний інженер з охорони праці

Фомініх Н.А.

Погодив:

Начальник ВБДР, ОП та НС

Герус Ю.М.